

KLAGANDE

Jaktkritikerna, 802441-4370

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

MOTPART

Länsstyrelsen i Norrbottens län
971 86 Luleå

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Norrbottens läns beslut den 29 juni 2018, dnr 218-5376-
2018, bilaga 1

SAKEN

Licensjakt på björn i Norrbottens län

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Norrbottens län har beslutat om licensjakt efter högst 16 björnar inom länet. I beslutet anges att jakten får bedrivas under tiden 21 augusti – 15 oktober 2018 och till och med den 30 september 2018 ovanför odlingsgränsen, eller till dess att jakten avlyses. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Förvaltningsrätten har den 19 juli 2018 beslutat att avslå Jaktkritikernas begäran om inhibition och diverse ytterligare yrkanden om ålägganden gentemot Länsstyrelsen Norrbotten, särskilda utredningsåtgärder i målet m.m.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Jaktkritikerna yrkar att länsstyrelsens beslut ska upphävas.

Föreningen anför sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan. Björn är en skyddad art. Undantaget från det strikta skyddssystem som stadgas i art- och habitatsdirektivet kan inte tillämpas eftersom det inte framgår hur beslutad jakt kan påverka gynnsam bevarandestatus i björnens naturliga utbredningsområde.

2017 års inventering visar att björnstammen har en nedåtgående trend och enligt Rovbase är björnpopulationen nere på cirka 1 800 björnar. Detta är en minskning jämfört med år 2013 då det fanns cirka 2 800 björnar i Sverige. Minskningen beror främst på att jaktuttaget har ökat genom licensjakt, skyddsjakt samt illegal jakt. Gynnsam bevarandestatus är ett statiskt, begränsat och instrumentellt sätt att se på djur, det vill säga att endast så få rovdjur som möjligt tolereras utan att arten utrotas. Det är inte förenligt med ett hållbart bevarande av den biologiska mångfalden på sikt.

Eftersom björnen är en art som reproducerar sig långsamt bör björnförvaltningen drivas på ett adaptivt sätt. Den beslutade licensjakten medför ett onödigt lidande för björnen och står därmed i strid med jaktlagen. Den naturkatastrof som pågår med värme, torka, brist på föda, skogsbränder, brandrök och föroreningar kan medföra oöverskådliga skador och miljökonsekvenser. Försiktighetsprincipen måste råda och det är oklart hur beräkningsmodeller gällande föryngringar kan anses giltiga efter brandkatastrofen. De skador som orsakas av björn är felaktigt styrkta. Det finns andra lämpliga lösningar för att uppnå syftet med licensjakten, såsom stängsel. Sammanfattningsvis är kriterierna för licensjakt inte uppfyllda.

Länsstyrelsen anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Av 3 § första stycket jaktlagen (1987:259) framgår att björn och annat vilt är fredat och får jagas endast om detta följer av jaktlagen eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Av 23 c § jaktförordningen (1987:905) framgår att förutsättningen för att licensjakt efter bl.a. björn ska kunna tillåtas, är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade former. Bestämmelsen i 23 c § jaktförordningen ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21

maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).

Enligt art- och habitatdirektivets artikel 1 i anses en arts bevarandestatus vara gynnsam när uppgifter om den berörda artens populationsutveckling visar att arten på lång sikt kommer att förbli en livskraftig del av sin livsmiljö, och artens naturliga utbredningsområde varken minskar eller sannolikt kommer att minska inom en överskådlig framtid, och det finns, och sannolikt kommer att fortsätta att finnas, en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt.

EU-domstolen har i en dom den 14 juni 2007 i mål C-342/05 (Europeiska kommissionen mot Finland) uttalat att undantagsbestämmelserna i artikel 16.1 i direktivet ska tolkas restriktivt och att den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet.

Av den allmänt tillämpliga proportionalitetsprincipen, som också slagits fast av EU-domstolen inom artskyddsområdet (se dom i mål C-76/08, Europeiska kommissionen mot Malta), följer att det undantag från skyddssystemet som en medlemsstat har för avsikt att göra, ska stå i proportion till de behov som motiverar undantaget.

Förvaltningsrättens bedömning

Förvaltningsrätten konstaterar inledningsvis att målet är tillräckligt utrett och vad Jaktkritikerna ånyo anfört om behov av ytterligare utredningar och förtydliganden, föranleder därför inga vidare åtgärder.

Fråga i målet är om länsstyrelsen har visat att kraven för att fatta beslut om licensjakt på sätt som skett är uppfyllda.

Syftet med den beslutade jakten och annan lämplig lösning

Till skillnad från när det är fråga om skyddsjakt så finns det varken i 23 c § jaktförordningen eller i artikel 16.1 e i art- och habitatdirektivet något särskilt syfte angivet som ska vara uppfyllt för att ett beslut om licensjakt ska kunna meddelas. För att det ska vara möjligt att göra en bedömning av om det finns någon annan lämplig lösning eller om undantaget från skydd mot jakt är proportionerligt måste det emellertid finnas ett syfte med licensjakten. Vid prövningen av undantag från det strikta skyddssystemet får det anses ligga inom en överprövande domstols kompetens att göra en prövning av om det syfte som beslutsmyndigheten har angett är acceptabelt i sig (se HFD 2016 ref. 89 och Kammarrätten i Stockholms dom den 14 november 2014 i mål nr 3273-13).

Förvaltningsrätten tar därmed ställning till om de syften som länsstyrelsen har angett till stöd för licensjakten kan anses acceptabla i sig.

Länsstyrelsen framför i huvudsak följande vad gäller syftet med licensjakten. Det huvudsakliga syftet med licensjakten är att minska skadenivåerna för rennäringen. Länsstyrelsen menar att licensjakten är nödvändig för att länet ska närma sig den toleransnivå om tio procent som framkommer i propositionen En hållbar rovdjurspolitik. Den ersättning som utgår för björnskador på ren ligger långt under de faktiska skadornas omfattning i de aktuella samebyarna och sannolikt för de flesta av länets samebyar. Syftet är också att minska risker för hälsa och säkerhet för de som bor och verkar i områden med högre björntäthet, att minska de negativa och öka de positiva socioekonomiska effekterna av björnförekomst. Därtill framgår det att läns-

styrelsen genom sin förvaltning har ambitionen att bibehålla en fortsatt hög acceptans för björn och att tillse att rovdjursförvaltningen upplevs som legitim av befolkningen i länet och i landet.

Vad gäller andra lämpliga lösningar för att uppnå de angivna syftena med licensjakten så har länsstyrelsen framfört att förebyggande åtgärder såsom stängsling, bevakning eller flytt av tamdjur inte är möjliga att genomföra på en skala som omfattar ett helt län eller en hel björnpopulation på sikt. Inhägnad leder visserligen till en lägre dödlighet till följd av predation men istället ökar dödligheten till följd av sjukdomar och utmärgling på grund av högre djurtäthet och högre smittorisk. Att förflytta björnarna är tveksamt ur ett djuretiskt perspektiv och det är även svårt att hitta områden där befolkningen accepterar utsättning av rovdjur. Skyddsjakt är inte en lämplig lösning för att uppnå syftet eftersom att det har en mycket begränsad genomförbarhet på barmark och enbart kan riktas mot skadegörande individer.

Förvaltningsrätten anser att de syften med licensjakten som beskrivs är acceptabla syften och att licensjakten får anses vara ändamålsenlig i förhållande till syftena. Utifrån den beskrivning som görs av förekomst av björn i länet och redovisningen av vilka överväganden som gjorts rörande annan lämplig lösning för att uppnå de syften som anges i beslutet finner förvaltningsrätten att det inte finns någon annan lämplig lösning än licensjakt.

Gynnsam bevarandestatus

En av förutsättningarna för att licensjakt ska kunna beviljas enligt jaktförordningen är, som nämnts ovan, att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos arten i dess naturliga utbredningsområde. Jaktkritikerna har ifrågasatt de senaste inventeringsresultaten och användningen av kriteriet gynnsam bevarandestatus.

I propositionen En hållbar rovdjurspolitik (prop. 2012/13:191 s. 40 f.) föreslog regeringen att målen för björnstammen i Sverige är att referensvärde för gynnsam bevarandestatus ska vara 1 100- 1 400 individer, och björnens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller utbredningsområdet i Sverige ska vara Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västerbottens län samt delar av Dalarnas, Gävleborgs och Värmlands län.

Regeringen uttalade att Naturvårdsverket bör ange referensvärdet för gynnsam bevarandestatus inom det föreslagna intervallet. Referensvärdet får där efter inte underskridas (a. prop. s. 34). Riksdagen beslutade i enlighet med regeringens förslag (2013/14:MJU7).

Naturvårdsverket har med stöd av 5 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn fastställt miniminivån för årliga föryngringar i Norrbotten till 33, motsvarande 330 björnar och i hela landet till 140 (NV-00552-14). Av Naturvårdsverkets delegeringsbeslut avseende björn framgår att inventeringen för perioden 2012-2016 visade att norra rovdjursförvaltningsområdet har berörts av 204 föryngringar, vilket motsvarar 2 040 björnar (NV-02617-18).

Länsstyrelsen har, år 2011, i enlighet med 7 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn upprättat en rovdjursförvaltningsplan för länet. Av den framgår i huvudsak att Norrbottens län har som målsättning att stammen ska fluktuera mellan 730 – 910 björnar.

Av underlaget i målet framgår utifrån att björnstammen i Norrbottens län uppskattas till ungefär 506 björnar år 2017 och 500 björnar år 2018. Förvaltningsrätten finner inte skäl att ifrågasätta angivna inventeringsuppgifter, vilka måste vara utgångspunkten i bedömningen av om den beslutade licensjakten efter björn försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus. Förvaltningsrätten konstaterar att björnpopulationen såväl nationellt

som regionalt överstiger de av Naturvårdsverkets beslutade miniminivåerna. Länsstyrelsen har också i sitt beslut på ett tydligt sätt redogjort för hur man kommit fram till den beslutade kvoten. I den beskrivningen har man fört ett resonemang i vilket man visar att man tagit hänsyn till olika faktorer som påverkar björnsstammens storlek och vilken effekt det beslutade jaktuttaget kan förväntas få i förhållande till möjligheten att fortsatt upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för arten. Överväganden har också gjorts i förhållande till inom vilka områden jakt ska få bedrivas och kvoten är anpassad i förhållande till förutsättningarna i de olika områdena.

Även med beaktande av länsstyrelsens egna förvaltningsmål, har det inte framkommit något som tyder på att det beslutade jaktuttaget medför att Naturvårdsverkets miniminivå om 33 föryngringar, d.v.s. 330 björnar riskerar att underskridas. Detta gäller även med beaktande av sommarens skogsbränder. Förvaltningsrätten bedömer därför att den beslutade licensjakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos björnens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, varken regionalt eller nationellt. Vad Jaktkritikerna har anfört i överklagandet motiverar ingen annan slutsats. Likaså har det inte framkommit något som visar att björnstammen är genetiskt sårbar eller att nu beslutad licensjakt på annat sätt riskerar björndjursstammens sammansättning. Förvaltningsrätten finner därför att jakten är lämplig med hänsyn till björndjursstammens storlek och sammansättning.

Selektiv jakt under strängt kontrollerade förhållanden

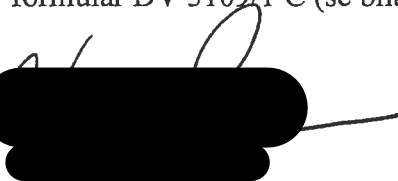
Det överklagade beslutet innehåller tidsmässiga och geografiska avgränsningar. Beslutet innefattar också en rad villkor för björnjakten som i huvudsak motsvarar de villkor som slås fast i Naturvårdsverkets författningssamling 2010:7 om föreskrifter och allmänna råd för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn.

Slutsats

Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att länsstyrelsen har grund för sitt beslut om licensjakt efter högst 16 björnar eftersom samtliga kriterier för licensjakt bedöms vara uppfyllda. Den beslutade licensjakten bedöms vara proportionerlig i förhållande till björndjursstammens storlek och sammansättning samt med hänsyn till de syften som angetts för jakten. Jaktkritikernas överklagande ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i formulär DV 3109/1 C (se bilaga 2).

lagman

I avgörandet har även nämndemännen ,
och deltagit.

 har föredragit målet.

Länssstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

1 (14)

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

Enligt sändlista

FÖRVALTNINGSRÄTTEN I LULEÅ	
2018-07-18	
Målnr.	1857-18
Aktbil.	Enhet.

Beslut om licensjakt efter björn i Norrbottens län 2018

Beslut

Länssstyrelsen i Norrbottens län beslutar om licensjakt efter högst 16 björnar i Norrbottens län.

Beslutet fattas med stöd av 5 b, 9 b, 23 c, 23 d och 24 d §§ jaktförordningen (1987:905) och Naturvårdsverkets beslut om överlämnande av rätt att besluta om licensjakt efter björn till länsstyrelserna i Norra respektive Mellersta rovdjursförvaltningsområdet (dnr. NV-02617-18 från den 20 april 2018). I Länssstyrelsens beslut beaktas skyddsreglerna i artikel 12 i Art- och habitatdirektivet, undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 i samma direktiv och Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7). Dessutom beaktas Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2014:3) om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7) för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn.

Länssstyrelsen beslutar vidare att nedan angivna villkor ska gälla för beslutet. Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott finns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länssstyrelsen beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Villkor

När får jakten bedrivas

Jakten får bedrivas från och med den 21 augusti till och med den 15 oktober 2018 nedanför odlingsgränsen och till och med den 30 september 2018 ovanför odlingsgränsen, eller den tidigare tidpunkt då jakten avlyses i respektive delområde.

Länssstyrelsen erinrar om att björn enligt 9 § jaktförordningen får jagas bara under tiden fr.o.m. en timme före solens uppgång till två timmar före solens nedgång.

Var och hur många björnar får fällas

Länet är under licensjakten indelat i två delområden:

1. Kusten (Piteå, Luleå, Kalix och Haparanda kommuner): 3 björnar
2. Övriga delar av länet: 13 björnar

Björnjakt är inte tillåten med stöd av detta beslut i de skyddade områden där föreskrifterna förbjuder jakt. I Lapponia är licensjakt på björn inte tillåten i nationalparkerna, d.v.s. Sarek, Stuor Muorkke/Stora Sjöfallet, Badjelánnda/Padjelanta och Muttos/Muddus. Jakt på björn är inte heller tillåten i övriga nationalparker i länet.

Vilka björnar får fällas

Samtliga björnar får fällas med undantag för björnhona som åtföljs av ungar och ungar som följer björnhona (oavsett ungarnas ålder).

Jaktmedel m.m.

Hundar

Högst två hundar som ställer eller förföljer en och samma björn får användas samtidigt

Halvautomatiska vapen

Magasinkapaciteten för halvautomatiska vapen får vara upp till fem patroner under licensjakten efter björn 2018.

Åtel

Licensjakt efter björn med stöd av detta beslut får bedrivas med hjälp av åtel.

Åtel ska anmälas till Länsstyrelsen i god tid innan åtling ska påbörjas på platsen.

Anmälan ska göra skriftligt med vanlig post (Länsstyrelsen i Norrbottens län, 971 86 Luleå) eller e-post (Norrbotten@lansstyrelsen.se).

Anmälan om åtel ska innehålla:

1. Namn på, samt adress och telefonnummer till åtelansvarig
2. Vilken kommun som åteln ska anläggas i
3. Exakta koordinater för åtelplatsen eller en topografisk karta med åtelns exakta läge inritat
4. Uppgift om när åtlingen ska påbörjas

I bilaga 2 till detta beslut finns anvisningar hur åtlingen får bedrivas. Anvisningarna är angivna i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn, NFS 2010:7.

Motordrivna fordon

Länsstyrelsen vill påminna om 31 § jaktlagen: *Jakt får inte ske från motordrivna forskaffningsmedel. Sådana forskaffningsmedel eller andra motordrivna anordningar får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar.*

Vilka får utföra jakten

Person som har jakträtt i områden som omfattas av detta beslut har rätt att delta i jakt efter björn på det jaktområde där han/hon har jakträtt, under förutsättning att jakträtten omfattar jakt efter björn. Jakt får inte bedrivas utan att en ansvarig jaktledare utsetts på förhand vid varje jakttillfälle. Vid ensamjakt är den ensamme jägaren jaktledare.

Björnjägarens ansvar

Var och en som jagar björn ska hålla sig informerad om hur många djur som återstår av tilldelningen i det område där björnjakt bedrivs. Den som skjuter en björn sedan jakten avlysts kan komma att dömas till ansvar för jaktbrott eller grovt jaktbrott enligt 43 eller 44 §§ jaktlagen om man av oaktsamhet inte hållit sig informerad.

Jaktledarens ansvar

I 7 § Föreskrifter om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7) för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn (NFS 2014:3) specificeras jaktledarens ansvarsområden rörande björnjakten:

1. Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle hålla sig informerad om hur många djur som återstår av tilldelningen i det område där licensjakt bedrivs.
2. Ansvarig jaktledare svarar för att kommunikationsvägarna under jakten säkerställer att villkoren för jakten efterlevs.
3. Jaktledaren ska före jaktens början informera samtliga jaktdeltagare om villkoren för jakten, kommunikationsbestämmelser, otillåtna skjutriktningar, gränsförhållanden samt om övriga regler som kan behövas för jaktens genomförande. Jaktledaren ska vidare informera om skyldigheten att inneha vapenlicens och att ha löst statligt jaktkort (viltvårdsavgift).
4. Jaktledaren ska informera skytten om dennes ansvar att rapportera fälld björn till Länsstyrelsen.
5. Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle försäkra sig om att en hund som är särskilt tränad i att spåra skadat vilt ska kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen (17 § andra stycket jaktförordningen). Hund som används vid eftersöket bör vara särskilt tränad i att spåra björn, det är dock inget krav att hundekipaget ska vara särskilt certifierat för björnsparning.
6. Jaktledaren ska informera varje jaktdeltagare om att han/hon bör vara ansvarsförsäkrad, bör bära röda band eller motsvarande kännetecken under jakten samt att han/hon årligen före jakten bör ha förvässat sig om att vapnet är inskjutet och att han/hon har tillräcklig skjutskicklighet för att bedriva jakt efter björn.
7. Jaktledaren ska informera varje jaktdeltagare om riskerna med skadeskjutning av björn, uppmana jaktdeltagarna att endast skjuta med stöd och att endast skjuta rena sidoskott mot stillastående björnar.

Anmälan av fälld eller påskjuten björn

Fälld björn ska anmälas av skytten till Länsstyrelsen utan dröjsmål och senast klockan 21 samma dag björnen fällts.

Anmälan av påskjuten björn ska göras snarast av skytten till Länsstyrelsen. Rapporteras en fälld eller påskjuten björn senare ska en välgrundad motivering ges till besiktningsmannen. Påskjutning definieras i detta beslut enligt följande: *Skott har avlossats mot en björn och med avsikt att fälla denna men det har inte konstaterats att björnen har träffats av kulan.*

- Anmälan ska ske till telefon: 010-225 57 71
- Välj alternativet att anmäla en fälld eller påskjuten björn.

Vid anmälan ska följande anges:

1. Namn på, och adress och telefonnummer till skytten.
2. Namn på, och adress och telefonnummer till ansvarig jaktledare.
3. När björnen fällts eller påskjutits (datum och klockslag).
4. Var björnen fällts eller påskjutits (jaktområde enligt detta beslut samt koordinater eller plats som går att återfinna på karta 1:100 000).

5. Björnens kön och ungefärlig storlek alternativt ålder om den kan bedömas.
6. Vilket jaktsätt som användes.

I samband med anmälan om fälld björn informerar Länsstyrelsen om hur den fällda björnen ska hanteras vidare. Länsstyrelsens besiktningsman kontaktar skytten angående tidpunkt och plats för besiktningen. Besiktningen är kostnadsfri.

Platsundersökning och eftersök av påskjuten björn

Den som påskjutit björn ska tillsammans med jaktledaren ansvara för att eftersök genomförs om inte platsundersökningen eller andra omständigheter visat på att björnen är oskadad. Eftersök ska genomföras tills dess:

1. björnen påträffats död, eller
2. björnen påträffats skadad och avlivas, eller
3. kulan från det avlossade skottet anträffas på en plats som utesluter att björnen skadats, eller
4. björnen inte kan anträffas.

Jaktledaren ska till Länsstyrelsens besiktningsman redovisa hur platsundersökning och eftersök genomförts. Jaktledaren ska uppvisa skottplatsen för Länsstyrelsens besiktningsman och tillsammans med besiktningsmannen och den som påskjutit björnen genomföra en fältkontroll och följa upp vad som skett efter skott. Jaktledaren ska tillsammans med besiktningsmannen dokumentera platsundersökning och eftersök på blankett (bilaga B3) som besiktningsmannen tillhandahåller. Av dokumentationen bör framgå om eftersöksekipaget har tidigare erfarenhet av att spåra björn och om möjligt redovisa eftersökets genomförande med t.ex. en GPS-logg.

Länsstyrelsen beslutar om den påskjutna björnen ska avräknas från kvoten eller inte. Påskjuten björn kommer att avräknas från kvoten såvida inte kulan från det avlossade skottet anträffats på en plats som utesluter att björnen skadats eller om det på annat sätt vid fältkontroll kan fastställas att björnen inte skadats.

Besiktning av fälld björn

Länsstyrelsens besiktningsmän besiktigar samtliga fällda djur, besiktningen är kostnadsfri. Besiktningsmannen fyller tillsammans med skytten i blankett *Registrering av fälld/död björn* (bilaga B1) och blankett *Besiktning, provtagning och märkning av fälld/död björn* (bilaga B2).

Skytten ska inom ett dygn från det att djuret fällts vid ett och samma tillfälle uppvisa hela det fällda djuret (kropp, skinn, kranium) för Länsstyrelsens besiktningsman. Om detta sker senare på grund av beslut av skytten, ska en välgrundad motivering lämnas till besiktningsmannen. Länsstyrelsen rekommenderar, för att underlätta besiktningsmannens arbete, att skytten sätter in en pinne i munnen på björnen för att hålla den öppen innan likstelheten inträder.

Från alla fällda björnar (inklusive märkta) tar besiktningsmannen följande prover som tillfaller staten: 1) första premolaren (liten kindtand), 2) könsdelar, 3) hårprov, 4) hudprov, 5) muskelprov samt 6) i förekommande fall den största spenen från björnhonor. Proverna sänds, genom besiktningsmannens försorg, till Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA.

Länssstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

5 (14)

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

Björnskinnet märks direkt vid besiktningen av besiktningsmannen med s.k. transponder (mikrochip), som bevis på att björnen fällts lagligt, varvid bifogad blankett *Besiktning, provtagning och märkning av fälld/död björn* (bilaga B2) används. Kraniet ska märkas inom *sex månader* av kraniets ägare med mikrochip och enligt instruktioner som fås vid besiktningen. Ansvarig för att märkning sker är björnens ägare.

Om besiktningsmannen så begär ska skottplats/fallplats omgående visas upp. Om skytten på besiktningsmannens begäran inte uppvisar skottplats/fallplats eller om denna inte kan återfinnas eller om skytten vägrar att visa upp det fällda djurets kropp eller lämna ifrån sig alla proverna, tillfaller hela björnen eller värdet av densamma staten. Björn alternativt delar av björn som inte märks enligt bestämmelserna ovan tillfaller staten.

Om en björnhona med mjölk i juvret har fällts ska jaktledare och/eller skytt utförligt redovisa omständigheterna för detta till Länssstyrelsens besiktningsman. Länssstyrelsen gör därefter bedömningen om björnhonan ska tillfalla skytten eller beslagtas av polis för vidare utredning.

Sändare eller annan teknisk utrustning som finns på björnarna tillvaratas av besiktningsmannen.

Ytterligare upplysningar

Aktuell information om återstående tilldelning

- Ring telefon: 010-225 57 71
- Välj alternativet om hur många björnar som fällts och vad som återstår av tilldelningen.
- Informationen uppdateras minst en gång per dygn och varje gång en björn fällts/påskjutits

Avlysning

Länssstyrelsen avlyser jakten då det tillåtna antalet björnar i respektive delområde fällts eller påskjutits och avräknats eller om jakttiden löpt ut. Länssstyrelsen informerar om avlysningen via ovan angivna telefonsvarare.

Avräkning

Fälls björnar med stöd av andra beslut eller dödas på annat sätt under den tid då licensjakt är tillåten efter björn, kommer dessa djur inte att avräknas från licenstilldelningen.

Jakträttshavarens rätt till delar av björnen

Under förutsättning att ovan nämnda uppgifter rapporterats, att samtliga prover insamlats samt att jakten i övrigt har skett i överensstämmelse med jaktlagstiftning och med villkoren i detta beslut, tillfaller övriga delar av björnen jakträttshavaren.

Jakträttshavaren får överlåta en fälld björn till en annan person.

En fälld björn som inte tas tillvara får inte lämnas kvar i naturen utan ska lämnas in till Polismyndigheten av skytten för vidare transport till SVA.

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

Försäljning av kött, skinn m.m.

Försäljning av björnskin och björnkött eller andra kommersiella aktiviteter med den fällda björnen är förbjudet enligt CITES-konventionen. Jordbruksverkets kan göra undantag från förbudet när det gäller kött av björnar fällda på licensjakt. Ett CITES-intyg kan i så fall ges av besiktningsmannen. Intyget kostar 350 kronor, vilket du får betala i efterhand genom en faktura från Jordbruksverket. CITES-intyget gäller inom Sverige.

För mer information om kommersiell hantering av björnkroppen, se Jordbruksverkets hemsida:

<http://www.jordbruksverket.se/annesomraden/djur/produkter/andjur/jakt/bjornjaktisverige.106.2c4b2c401409a334931430.html>

Beträffande slakt- och köthantering se Livsmedelsverkets hemsida för information om köthantering, viltslakterier m.m.: <http://www.livsmedelsverket.se/produktion-handel-kontroll/produktion-av-livsmedel/jakt/>

Hantering av personuppgifter

När åtlar för björnjakt anmäls, när fällda och påskjutna björnar rapporteras in och när fällda djur besiktigas samlar Länsstyrelsen in personuppgifter. Information om hur Länsstyrelsen behandlar personuppgifter finns på

<https://www.lansstyrelsen.se/norrbotten/om-lansstyrelsen-i-norrbotten/om-webbplatsen/sa-hanterar-vi-dina-personuppgifter.html>

Övriga rekommendationer

För att undvika skadeskjutningar av björn rekommenderar Länsstyrelsen att jägare som avser att delta i björnjakt övningskjuter på björnfigur samt avlägger "Björnpasset" eller motsvarande.

- I enlighet med 4 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7) rekommenderar Länsstyrelsen att ensamma årsungar inte fälls.
- I enlighet med 5 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7) anser Länsstyrelsen att hundarna inte ska bytas under jakt på en och samma björn och under en och samma dag. Länsstyrelsen anser också att hund som används vid jakten inte ska ha ett arbetssätt som syftar till att hålla björnen i rörelse kontinuerligt. Skälet till detta är att björnar inte är uthålliga för stress under längre tid vilket kan medföra att björnen avlider av överhettning även om den inte fälls under jakten. Enligt 27 § i jaktlagen ska jaket bedrivas på så sätt att viltet inte utsätts för onödigt lidande.
- Vid användning av halvautomatiska kameror, t.ex. i samband med åteljakt på björn, behöver tillämpliga bestämmelser i dataskyddsförordningen (GDPR, The General Data Protection Regulation) kring insamling (här genom fotografering) och hantering av personuppgifter beaktas.

Länsstyrelsens motiv för beslutet

Skäl för licensjakt

Förvaltningen av stora rovdjur i renkötselområdet handlar till stor del om att begränsa skadorna för rennäringen orsakade av rovdjur. Beroende på problembilden kan olika åtgärder tillämpas för att begränsa skadan eller störningen. Under våren, då problembilden främst är koncentrerad till kalvande renhjortar, är skydds jakt på utpekade skadegörande björnar sannolikt den lämpligaste åtgärden. För den

Länsstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

7 (14)

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

övergripande förvaltningen i länet är dock licensjakten den lämpligaste åtgärden, och möjliggör att i större utsträckning tillvarata björnarna som en resurs.

Enligt svensk jaktlagstiftning ska eventuella problem och skador som förorsakas av jaktbart vilt i första hand regleras genom jakt. I propositionen *En ny rovdjursförvaltning* (prop. 2008/09:210) skriver regeringen att jakt kan hålla rovdjursstammar på en nivå som inte leder till oacceptabla förhållanden mellan människa och rovdjur. En välreglerad jakt kan vara ett sätt att minska rovdjurs påverkan på bytesdjur, att bibehålla deras skygghet för människor, att stärka lokalbefolkningens delaktighet i rovdjursförvaltningen och att öka acceptansen för rovdjur.

I propositionen "En hållbar rovdjurspolitik" (prop. 2012/13:191) framgår: *"Det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken är att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus. En trovärdig rovdjurspolitik kräver också en aktiv förvaltning som stärker förtroendet för rovdjurspolitiken och bidrar till en bättre samexistens mellan människor och stora rovdjur. Regeringen gör i propositionen bedömningen att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige har gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet. Därför slår regeringen fast, i enlighet med de riktlinjer som EU-kommissionen har tagit fram för hur de stora rovdjurena ska förvaltas, att en aktiv förvaltning ska genomföras."*

Vidare framgår i propositionen att: *Toleransnivån för skador på ren orsakade av stora rovdjur ska vara maximalt 10 procent räknat på den aktuella samebyns faktiska renantal.*

I Norrbottens län är det nästan uteslutande rennäringen som har problem med förluster av tamdjur på grund av björnpredation. Ett samarbetsprojekt mellan Viltskadecenter, Skandinaviska björnprojektet samt Udtja och Gällivare skogssamebyar om björnpredation på ren genomfördes i länet 2010-2012. Fokus var björnpredation på renkalv under maj-juni då det är då det mesta av björnpredationen sker. Andelen renkalvar som försvann från kalvning till märkning i dessa två samebyar varierade mellan 30 och 50 % och av dessa kan mellan 63-100 % av renkalvarna ha dödats av björn. Den ersättning som utgår för björnskadorna på ren ligger långt under de faktiska skadornas omfattning i dessa två samebyar och med stor säkerhet också för de flesta av länets övriga samebyarna.

Det övergripande syftet med licensjakten på björn i Norrbottens län är att minska björnens predation på ren, minska risker för hälsa och säkerhet hos de som bor och verkar i områden med högre björntäthet, att minska de negativa och öka de positiva socioekonomiska effekterna av björnförekomst samt att bidra till att rovdjuren och rovdjursförvaltningen upplevs som legitima av befolkningen i länet och landet, samtidigt som björnstammen har fortsatt gynnsam bevarandestatus.

I den nationella förvaltningsplanen för björn bedömer Naturvårdsverket att licensjakt är en effektiv, kontrollerbar och hållbar del av en aktiv björnförvaltning om den sker i begränsad omfattning. Licensjakt kan tillsammans med andra åtgärder såsom bidrag och ersättningar för skador samt samråd och information, bidra till att minska konflikter mellan människa och björn. När inventeringar visar att stammen ligger över det nationella referensvärdet kan licensjakt utgöra en av flera åtgärder i förvaltningen för att minska de socioekonomiska konsekvenserna.

Då skyddsjakt har en mycket begränsad genomförbarhet på barmark, och enbart kan riktas mot skadegörande individer bedömer Länsstyrelsen att det inte finns någon annan lämplig lösning än beståndsreglerande jakt för att minska problemen för renskötseln. Alternativet skulle kunna vara att ha renarna i hagar och utfodra dem där under kalvningsperioden för att undvika. Det är dock inte rimligt då det finns cirka 150 000 renar i länet och de kostnader som detta skulle medföra, förutom andra problem som bevisligen kan uppstå som sjukdomar hos de hägnade renarna, skulle vara alltför omfattande.

Juridiska förutsättningar för beslutet

Art- och habitatdirektivet förbjuder avsiktligt dödande av bland annat björn. De möjligheter till undantag från förbudet som direktivet medger genomförs med motsvarande bestämmelser i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905). I 23 c § jaktförordningen regleras förutsättningarna för licensjakt efter stora rovdjur: om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde får beslut om jakt meddelas. Jakten måste också vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning och ske selektivt och under strängt kontrollerade former.

Enligt 23 d § jaktförordningen får Naturvårdsverket besluta om licensjakt efter björn. Enligt 24 a § i samma förordning får Naturvårdsverket delegera rätten att besluta om licensjakt efter björn till länsstyrelserna i ett rovdjursförvaltningsområde, under förutsättning att antalet för ynggringar för arten i rovdjursförvaltningsområdet överstiger den fastställda miniminivån.

Naturvårdsverket har den 20 april 2018 överlämnat rätten att besluta om licensjakt efter björn till länsstyrelserna i Norra och Mellersta rovdjursförvaltningsområdet för perioden 1 maj 2018 till 30 november 2019. Naturvårdsverket har betonat i sitt delegeringsbeslut att länsstyrelserna måste bedöma om ett beslut om licensjakt uppfyller de förutsättningar för licensjakt som anges i 23 c § jaktförordningen.

Björnens status i Sverige

Bedömningen av björnstammen i såväl länet som landet utgår från inventeringsresultat och älgjägarernas observationer av björn under den första älgjaksveckan (björnobsen). Det skandinaviska björnprojektet uppskattade tillväxten på björnstammen i Norrbotten till 5 % under åren 1998 – 2007, en period då jaktlig avgång från björnstammen bedömdes vara låg i jämförelse med idag.

Den senaste uppskattningen av den svenska björnstammens storlek gjordes av det Skandinaviska björnprojektet 2014 och gällde år 2013 (Kindberg, J. & Swenson, JE 2014. Rapport 2014-2 från Skandinaviska björnprojektet). Enligt beräkningen omfattade björnstammen i Sverige cirka 2 800 individer hösten 2013.

Projektet bedömde också den årliga tillväxten i den svenska björnpopulationen både nationellt och regionalt. Resultaten visar en genomsnittlig årlig minskning med 3,2 % i landet under perioden 2008-2013, vilket anses bero på att tilldelningen vid björnjakten ökat mycket kraftigt under dessa år, framför allt i Norrbottens och Jämtlands län. På länsnivå beräknades beståndsutvecklingen vara stabil i Västerbotten, Västernorrland, Dalarna, Gävleborg och Värmland. I Jämtland hade stammen minskat med 7 % per år mellan 2008 och 2013 medan björnstammen i Norrbottens län hade minskat med 8 % per år.

På grund av de senaste årens omfattande licens- och skydds jakt i Norrbottens och Jämtlands län och den därmed snabba sänkningen av björnstammen, är björnen sedan 2015 rödlistad i kategorin "nära hotad".

Nationella målsättningar för björnstammens utveckling

I den av riksdagen antagna propositionen Sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57) anges följande mål för björnarnas antal och utbredning:

"Minimnivån för björnstammen i Sverige ska vara 100 föryngringar per år, vilket motsvarar ca 1 000 individer. Målet för björnstammens utbredning bör vara att den fyller ut områdena mellan de nuvarande reproduktionsområdena och att stammens spridning söderut tillåts fortsätta."

Regeringen anger följande i propositionen En ny rovdjursförvaltning (prop. 2008/09:210): *"Fördelningen av minimnivån för björn på rovdjursförvaltningsområdena bör följa dagens fördelning av björnstammen. Detta innebär att det norra förvaltningsområdet bör ha en minimnivå på 75 årliga föryngringar eller 750 björnar."*

Det faktum att björnförekomsten i såväl det norra som det mellersta rovdjursförvaltningsområdet med bred marginal överstiger den nationella minimnivån har inte inneburit omfattande konflikter eller problem. Totalt sett finns det inget behov av att minska björnstammen i dessa delar, i vissa regioner kan det dock finnas behov av att minska björnstammen."

Övergripande riktlinjer för björnstammen i Norrbotten

2011-02-22 beslutade Norrbottens viltförvaltningsdelegation att förvaltningsintervallet för björn i länet ska vara 73 – 91 björnföryngringar (motsvarande cirka 730 – 910 björnar). 2014-10-30 fastställde Naturvårdsverket en minimnivå på 33 föryngringar av björn för Norrbottens län, motsvarande cirka 330 individer.

På grund av senare års höga jaktkvoter befinner sig länets björnpopulation med stor sannolikhet under förvaltningsintervallet samtidigt som den med största sannolikhet ligger ovanför länets minimnivå.

En ny minimnivå för björn kommer att fastställas av Naturvårdsverket under 2019. Länsstyrelsens arbete med att fastställa förvaltningsintervall kommer att synkroniseras med det kommande minimnivåarbetet. Länsstyrelsens förvaltningsinriktning är därför att försöka balansera björnstammen i Norrbotten på nuvarande nivå.

Björnstammens utveckling i Norrbottens län

I Norrbottens län genomfördes en spillningsinventering av björn år 2010. Med den inventeringen som grund bedömde Skandinaviska björnprojektet att björnstammen i de inventerade delarna av länet det året omfattade cirka 760 björnar. Dessutom tillkom ett mindre antal björnar i de områden som inte inventerats, i huvudsak ovanför odlingsgränsen. Björnprojektet bedömde senare att björnstammen i Norrbotten län i det tidigare inventerade området år 2012 omfattade cirka 650 björnar och år 2013 593 björnar. Baserat på björnprojektets bedömningar och senare uttag ur populationen i form av licens- och skydds jakt har Länsstyrelsen beräkningar visat på en nedåtgående trend.

År 2016 gjordes en ny inventering av björnpopulationen i länet, och Björnprojektets populationsuppskattning för Norrbotten 2017, baserat på den senaste inventeringen, var

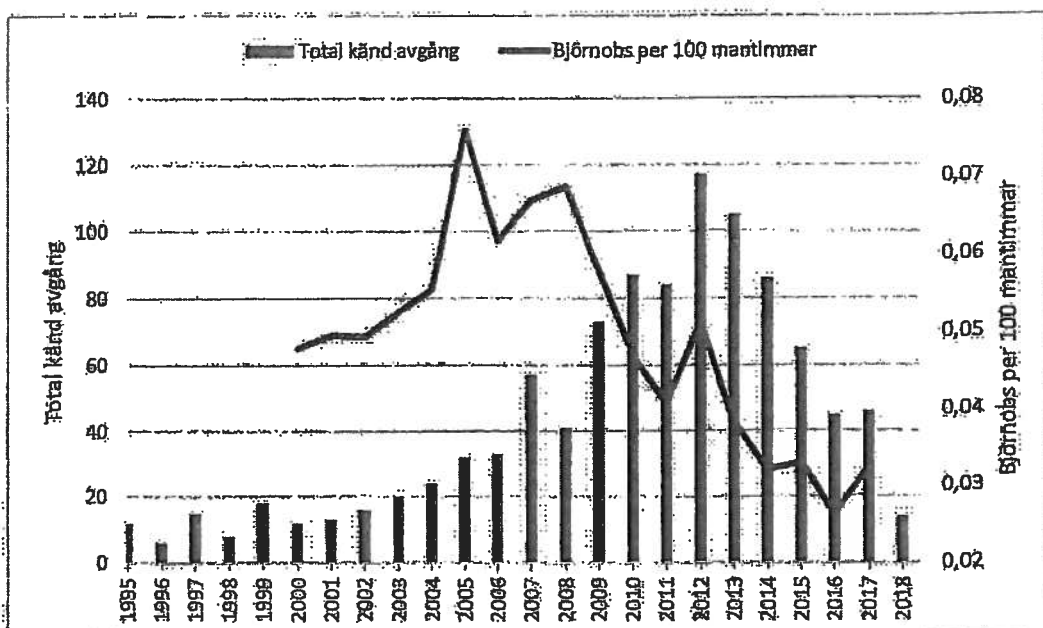
506 individer (se tabell 1). Det innebär en minskning av länets björnstam med 33 % mellan åren 2010 och 2017.

Antalet björnar som får fällas

Enligt Naturvårdsverkets delegeringsbeslut ska Länsstyrelsen vid varje tillfälle bedöma om ett beslut om jakt uppfyller de förutsättningar för licensjakt som anges i 23 a § respektive 23 c § jaktförordningen.

2009 beräknade det Skandinaviska björnprojektet att ett jaktuttag på cirka 10 % av de vuxna björnhonorna i den nordliga björnstammen medför att björnstammen där ligger stabilt, dvs. den varken ökar eller minskar. Enligt björnobsen började björnstammen i Norrbottens län att minska redan innan de stora avskjutningarna åren 2012 - 2014, vilket skulle innebära att uttaget redan då var större än tillväxten, se figur 1. Kindberg et al. (2011) har uppskattat den faktiska tillväxttakten i Norrbottens björnstam till 5% under åren 1998-2007 (då total känd avgång var låg). Detta leder till att Länsstyrelsen bedömer att ett uthålligt uttag av björnstammen i Norrbotten bör ligga på 5 - 7% av stammen.

Länsstyrelsen gör vid beräkningen av en kvot för licensjakten en bedömning av det sammanlagda jaktliga uttaget av björn. Hänsyn tas därvid till hur många björnar som under året skjutits på skydds jakt och hur många som kan ha avlivats genom illegal jakt. Det sistnämnda är givetvis svårt att kvantifiera. I en rapport av det Skandinaviska björnprojektet 2011 gjordes dock en analys av den illegala jakten på björn i Sverige (Skandinaviska björnprojektet rapport 2011-3).

Figur 1. Björnobsen och sammanlagd känd människorelaterad avgång från björnstammen i Norrbottens län åren 2000-2017 (licensjakt, skydds jakt inklusive med stöd av § 23 jaktförordningen samt övrig avgång). Övrig avgång utgörs framför allt av trafikdödade björnar. Observera att dessutom tillkommer ett okänt antal björnar på illegal björnjakt.

För det norra området (Norrbottens län) beräknades omfattningen av den illegala jakten på björn årligen uppgå till 2,3 - 3,1 % av de vuxna honorna, jämfört med 0,1 - 0,6 %

Länsstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

11
(14)

för det södra området. Förekomsten av vuxna honor är viktigast för populationens utveckling. Den illegala jakten verkar enligt björnprojektet inte ha någon koppling till omfattningen av den legala jakten under de aktuella åren, trots att det är den vanliga uppfattning generellt. Det innebär att den illegala jakten måste adderas till den lagliga jakten, något som björnprojektet menar att förvaltningsmyndigheterna måste vara medvetna om, speciellt i områden med omfattande illegal jakt när beslut ska tas om kvot för licensjakten.

Tabell 1 visar en mycket grov beräkning av björnstammens utveckling i länet de senaste åren: stammens storlek, var ett jaktligt (licens- och skydds jakt) uttag ska ligga för att björnstammen varken ska öka eller minska (förutsättningen är att det jaktliga uttaget inte överstiger 10 %, och från det måste den illegala jakten räknas av), faktiskt jaktligt uttag, hur många björnar som fällts över den nivå som skulle medföra en stabil björnstam samt beräknad möjlig kvot för licensjakten i år.

Beräkningarna i tabell 1 tydliggör att ett sammanlagt uttag på licens- och skydds jakt som innebär en fortsatt stabil björnstam, som varken minskar eller ökar, bör vara ca 30 björnar i år.

Tabell 1. Bedömning av björnstammens storlek i det område som inventerades 2010 av det Nordiska björnprojektet när sådana finns, och i övriga fall av Länsstyrelsen. Den senare utgår från den av björnprojektet beräknade populationsstorleken minus antalet björnar över stabilt uttag. Stabilt uttag: för en stabil björnstam ska enligt det Skandinaviska björnprojektet uttaget på jakt inte överstiga 10 %. Med en beräknad illegal jakt på 3 % som ska adderas till övrig dödlighet blir utrymmet för legal jakt 5 - 7 %. Antalet angivna björnar (27, år 2016) för stabilt uttag gäller för det område som inventerades 2016. Uttag på licens- och skydds jakt avser hela länet.

År	Pop.storlek enligt Björnprojektet	Pop.storlek bedömning av Länsstyrelsen	Stabilt uttag Median + (5 - 7 %)	Uttag på licens- och skydds jakt	Antal björnar över stabilt uttag (uttag minus median av stabilt uttag)
2012	650	-	39 (32 - 46)	113	74
2013	593	-	36 (30 - 42)	103	67
2014	-	532	32 (27 - 37)	91	59
2015	-	478	29 (24 - 33)	63	34
2016	-	448	27 (22 - 31)	30 + 10	13
2017	506		30 (25 - 35)	42	12
2018		500	30 (25 - 35)	14 + 16	0

Hittills i år har 14 björnar fällts på skydds jakt i länet i och troligen tillkommer endast någon enstaka björn under resterande del av året. Länsstyrelsen beslutar därför att kvoten för licensjakten i år ska vara 16 björnar.

Områdesindelning

Länsstyrelsen anser att kvoten för licensjakten till allra största delen ska styras till inlandet där samebyarnas kalvningsområden framför allt finns, och därmed huvuddelen av björnens predation på ren sker. Länsstyrelsen har de sista åren haft mycket få rapporter om problem med björnar för andra näringar eller allmänheten i kustområdet, vilket motiverar en låg kvot för det delområdet.

Länssstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

12
(14)

Tidsperiod

Jakttidens längd regleras i § 3 Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn (NFS 2010:7): "Länssstyrelsens beslut om licensjakt efter björn får endast gälla perioden från och med den 21 augusti till och med den 15 oktober. I de delar av Norrbottens län som ligger väster om odlingsgränsen får Länssstyrelsens beslut om licensjakt endast gälla perioden från och med den 21 augusti till och med den 30 september."

Länssstyrelsens sammantagna bedömning

Länssstyrelsen bedömer att förutsättningar för licensjakt som anges i 23 a § respektive 23 c § jaktförordningen är uppfyllda:

- Syftet med licensjakten är att begränsa björnstammens storlek i länet för att förhindra allvarlig skada i form av björnpredation på ren, speciellt renkalv. Den studie som genomförts har visat att den faktiska björnpredationen i länets samebyar är omfattande och ligger långt över den ersättning som utgår för björnskador på ren. Slutrapporten från den nämnda björnstudien menar också att en jakt efter björn på hösten också har en skadeförebyggande funktion.
- Utöver skyddsjakt på skadegörande individer finns det inte någon annan lämplig lösning för att minska problemen än licensjakt med fokus på problemområden för renskötseln. Alternativet att utfodra renarna i hagar under kalvningsperioden bedöms inte som rimligt vare sig kostnadsmässigt eller med avseende på risken för sjukdomar hos renarna.
- Licensjakten försvårar inte upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus hos björnen då länets björnstam med största sannolikhet befinner sig över miniminivån på 33 föryngringar. Kvoten för licensjakten sätts också med hänsyn tagen till den totala avgången genom legal och illegal jakt, så att resultatet bör bli en stabil björnstam som varken minskar eller ökar.
- Villkoren i beslutet möjliggör att licensjakten sker selektivt och under strängt reglerade former.

Ärendets beredning

Länssstyrelsen har 2018-04-10 på ett möte i Viltförvaltningsdelegationen redovisat inriktningen i årets kommande beslut om björnjakt; ingen ytterligare minskning av björnstammen i länet vilket skulle innebära en total kvot för uttag ur björnstammen i länet på 30 björnar samt åteljakt tillåten i hela länet.

Efter redovisningen har synpunkter inkommit från Jägareförbundet Norrbotten. Jägareförbundet Norrbotten anser att:

- länet ska delas upp i tre förvaltningsområden med separata mål, planer och kvoter,
- jakttidsstart är oförändrat den 21 augusti med en avslutning av jakten den 15 oktober för hela länet
- tilldelning ska vara minst 50 björnar/år,
- ytterligare en jaktperiod 15/4 till 15/5 om kvoten inte fylls under höstens jakt,

- det strökta skyddet för hona med ungar ska mildras
- man utifrån ny kunskap inte begränsar användningen av vissa typer av hundar under jakten
- äteljakt ska tillåtas i hela länet utan begränsningar utöver de nationella,
- Länsstyrelsens beslut är nogt genomarbetat och formulerat för att hålla vid en eventuell juridisk granskning.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas till Förvaltningsrätten, se bilaga 1.

De som deltagit i beslutet

Beslutet har fattats av [redacted] med rovdjurshandläggare [redacted]
[redacted] som föredragande,

Bilagor

1. Hur man överklagar
2. Villkor för användande av ätel för björn
- B1. Blankett – Registrering av fälld/död björn
- B2. Blankett – Besiktning, provtagning och märkning av fälld/död björn
- B3. Blankett – Påskjuten björn – platsundersökning och eftersök
- B4. Lathund för björnskyttar

Länssstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

Datum
2018-06-29

Diarienummer
218-5376-2018

14
(14)

Sändlista (via e-post)

Naturvårdsverket

Länssstyrelserna i Norra Rovdjursförvaltningsområdet

Ledamöterna i Norrbottens Viltförvaltningsdelegation

Sametinget

Viltskadecenter

Jordbruksverket

Statens Veterinärmedicinska Anstalt

Polismyndigheten i Norrbottens län

Direktoratet för naturförvaltning (Norge)

Skandinaviska björnprojektet

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.